

P R O T O K O L L.

Käesolev määrus on antud Maakorralduse Peakomisjoni poolt kivist Müri ja ehk V. Suislepi valla. Obriku küla turba kimplooni peale. Temp. 16.11.32. 25 senti. 16.11.32. Nr. 18/4. Kustatud. Sekretdir. 18/4

1932 aasta veebruari kuu "29" päeval oli Maakorralduse Peakomisjoni avalikul koosolekul arutusel Viljandimaal Vana-Suislepi vallas asuva V.-Suislepi mõisa järele oleva Obiku küla riigi- ja tagavaramaade korraldamise kava.

Koosolekust võtsid osa:

- Esimees: Kohtupalati liige H. S i i m e r,
- Liikmed: Alaline liige A. P e e t s,
- Maamõõdu inspektor E. P a j o s,
- Sekretäri kohal *V. Teimann*

Nimetud töö on ette võetud 1931 aasta maakorralduse tšekkava alusel ja planeerimise kava esildatud 30.septembril 1931 a.

Viljandi riigimaade korralduskomisjon 28.oktoobril 1931 a. otsustas: Kava muuta järgmiselt krunt nr.36 juurdelõiget G suurendada kr.nr.438-da arvel, tõmmata piirijoont kr.nr.35 ja kr.nr.34 vahelistest piiri kupitsast, mis sub kr.nr.438 piiri ääres, kuni krunt nr. nr.438 ja 45-c ühise kupitsani. Muus osas kava esildud kujul kinnitada ja jätta tagajärjeta Hans Pöder'i, Ernst Mägi, Hans Tamm'e, Jaak Toomik'u, Minni Lutta, Hans Kütt'i, Andres Lattik'u, Liisa Jürgens'i, Johan Kallas'e, Anna Tuul'e, Vana-Suislepi turba ühisuse ja Johan Rõõm'u protestid ning Jaan Pöder'i palve. Otsus lõpuvormis on välja kuulutatud 12.novembril 1931 a.

Selle otsuse peale on Maakorralduse Peakomisjonile esitanud kaebused:

- 1) "Obriku" küla väikekohta pidaja Hans Pöder seletab, et tema on Uue-Suislepa Järveküla mõisa alust 1912 aastast kasutanud 0,74 ha põldu, 0,74 ha karjamaad ja 1,48 ha heinamaad ja et tema väikekoht vajab

- juurelõiget heina- ja karjamaaks. Palub 1) komisjoni otsus ära muuta ja anda temale Järveküla riigi tagavara maast krunt nr.15-st põhjapoolsest osast 1,48 ha heinamaad, 2) temale karjatamiseks anda eesõigus Järveküla metsa vahtkonna kv.nr.1 ja kui see vahtkond peaks määratama planeerimisele, kaebajale määrata sellest 3 ha karjamaaks.
- 2) Vana-Suislopa turba ühisus seletab, et ühisuse käes rendil olev turba raba ei asu mitte kesket Obrika küla, vaid puutub ainult ühest küljest küla maadega. Väikekohapidajatel olla juba samasugust ja veel paremat rohumaad küllaldaselt ja raba liitmine väikekohtade külge ei andvat neile mingit nimetamise väärset tulu. Ühisus on üle 200 krooni soo kuivatamise kraavide kaevamiseks kulutanud ja rendilepingu aega on veel kuni 1. maini 1931 a. Läheduses - 10 km. ümberringi - ei ole ühtegi turbaraba maad. Ühisus palub tühistada korralduskomisjoni otsus ja turbaraba ühisuse kasutada jätta. Kui see maatükk, kui eramaade vahel asuv riigitagavaramaa likvideerimisele tuleb, paluvad ühisuse liikmed nimetatud turbamaa neile ära müüa.
- 3) Väikekoha pidaja Hans Tamm seletab, et tema krundi küljest on maad ära võetud ja tema koht elujõuetuks tehtud, kuna jõukamatele kohtadele juurelõiked antud. Palub komisjoni otsus terves ulatuses muuta ja tema kasutusel olnud endine osagi maad tagasi anda, kui mitte rohkem ja elujõulistele kruntidele antud juurelõiked mitte kinnitada.
- 4) Liisa Jürgens seletab, et tema käes on "Metsavahi" koht 1918 a. saadik ja tema vanemate ja esivanemate käes umbes 80 a. Planeerimisel on ega see koht temalt ära võetud ja asemele antud riigitagavaramaast alama väärtusega maa, kusjuures naabri nr.36 koha piir on aetud tema hoonete külje alla. Kaebaja abikaasa - reservkapten Hans Jürgens on vabadussõjast algusest lõpuni osale võtnud, kuid maad kusagil kasutada pole. Palub Metsavahi koht endistes piirides tema kasutada jätta ehk kui see võimalik ei peaks olema, krunt nr.36 koha piir tema hoonetest märksa kaugemale tõmmata.
- 5) Väikekohapidaja Ernst Mägi seletab, et korralduskomisjoni otsus on ettetoodud, et tema kohale on vastav osa maad juure antud, kuid tema ise ega ka teised küla elanikud ei tea, et oleks maad

juureantud ja otsuses ei seisa ka juurelõike nimmert. Ära on võetud küll 1 ha. Sellepärast palub komisjoni otsus muuta ja tema kasutada olev endine osagi maad tagasi anda, juurelõikeid neile kohtadele mitte anda, mis juba enne elujõulised.

6) Kr.nr.36 kasutaja August Määr seletab, et tema koht ühes juurelõikega on väga väike ja juurelõike jätmise endis es suuruses on temale hädavajaline, kuna kr.nr.38-le, kui normaal talule ei ole selles suurt tähtsust. Palub komisjoni otsus tema kr.nr.36 juurelõike ja kr.nr.38 piiri asjas muuta ja juurelõige umbes 2 ha suuruses ja endises piiris kuni Metsavahi teeni temale tagasi anda.

7) Minni Lutta seletab, et temal on Obriku külas kaks väikekohta - väikekoht nr.11 - 1,02 dess. suurusega ja väikekoht nr.42, suurusega 1,34 dessat. kokku 2,36 dess., mis ühelegi perekonnale äraelamist ei võimalda. Senini kasutanud riigitagavaramaast 1 ha põldu, mis aga maakorraldusel ära võeti põhjusel, et temal olla veel väljaspool Obriku küla normaal talu, kuna temal ja tema abikaasal niisugust talu pole, mis kaebusele juurelisatud vallavalitsuse tunnistusega tõendatakse. Sellepärast palub tema komisjoni otsus muuta ja tema väikekohale juureanda põllu- ja karjamaad, mis võimaldaks looma pidamist.

Maakorralduse Peakomisjoni istungile ilmus Minni Lutta abikaasa Ivan Lutta, kes seletas, et normaaltalu temal ega tema naisel ei ole. Normaal talu on küll tema tütrele, kes pärandanud selle tüdilt, missugune talu koormatud võlgadega. Temal on 2 kreposteeritud kohta - üks Obriku külas ja teine on soldati maa, milledele on juurdeantud soomaad. Tema elab ise praegu tütre juures, kuna väikekohal asuvad hooned vajavad remonti ja seda ei ole saadud teha selguseta olukorra tõttu maajuuresaamises.

Asja arutanud Maakorralduse Peakomisjon leiab:

1) Hans Pöder'i kaebus tuleb tagajärjeta jätta, kuna palutav riigimaa tükk on tarvilik väikse eluaseme koha korraldamiseks. Riigimetsas karjatamise eesõiguse andmine ei kuulu Maakorralduse Peakomisjoni kompetentsi.

2) Vana-Suislepa turbaühisuse kaebus tuleb tagajärjeta jätta, kuna turbaraba kasutamine tähtajalise rendilepingu alusel ei anna mingit

eesõigust selle vabama saamiseks. Vajeluse all olev maa on tarvilik väikemajapidamiste korraldamiseks.

3) Hans Tamm'e kaebus tuleb tagajärjeta jätta, kuna tema majapidamise kirjelduslehe kokkuseadmise juures on soovi avaldanud, et tema kohal nr.43 jääks endised piirid. Järveküla karjamõisa maatükkide ajutine kasutamine ei anna kaebajale mingisugust eesõigust nende maatükkide saamiseks.

4) Liisa Jürgens'i kaebus tuleb tagajärjeta jätta, kuna tema kasutada olev nr.38 talu on korraldatud piires küllalt elujõuline normaal talu ja vastab Maasead. § 17 ettenähtud normile. Kr.nr.36 piir asub kaebaja hoonetest sarnases kauguses, mis kr.nr.38 majapidamist ja maa kasutamist ei takista.

5) Eduard Mägi kaebus tuleb tagajärjeta jätta, kuna tema kasutada olevad maatükid nr.nr.47-a ja 47-b on planeeritud endistes suurustes. Ajutise rendilepingu alusel kaebaja kasutada olnud maatükkide saamiseks temal mingisugust eesõigust ei ole.

6) August Määr'i kaebus tuleb tagajärjeta jätta, kuna tema väikekohale nr.36 on juurelõige võimaluse piires juba arutusel oleva kavaga antud. Selle juurelõike suurendamine kaebaja poolt palutavas suunas ei ole võimalik, sest see viiks kr.nr.33 piiri liiga hoonete ligidale, mis selle koha majapidamist raskendaks.

7) Minni Lutta kaebus tuleb tagajärjeta jätta, kuna tema tütrele on omanduseks Obruuku küla lähedal normaaltalu suurune talu, kus ka kaebaja ühes oma abikaasa Ivan Lutta'ga elavad. Seega on Luttade perekond maaga küllaldaselt varustatud. Kaebaja omanduses olevatel väikekohtadel iseisivat majapidamist ei ole.

Neil põhjustel Maakorralduse Peakomisjon o t s u s t a s:

Hans Pöder'i, Vana-Suislepa turbaühisuse, Hans Tamm'e, Liisa Jürgens'i, Eduard Mägi, August Määr'i ja Minna Lutta kaebused jätta tagajärjeta.

Otsus lõpuvormis on kuulutatud 29.veebruaril 1932 a. ja selle peale võib edasikaebada Riigikohtule administratiiv-kohtu korras ühe kuu aja jooksul, arvates otsuse lõpuvormis väljakuulutamise päevast, kusjuures kaebus kirjutatakse Riigikohtu nimele, kuid antakse sisse Maakorralduse Peakomisjoni.

Alguskirjal tarvilised allkirjad.

U i g

